

ЗМІСТ

НАПРЯМ 7. СУЧАСНИЙ СХІД

Арнаут Н. О.

Криза в японсько-китайських відносинах 2013 року 9

Батенко Г. В.

Палестина в міжнародних відносинах після I Світової війни 11

Галушко М. О.

Жінка в освіті та науці сучасного Китаю 14

Гобова Є. В.

Китайський стратегічний наратив кліматичних змін 17

Гончаренко А. В.

КНР у зовнішній політиці США на початку президентства Джеральда Форда (1974-1975 рр.) 19

Городня Н. Д.

Підписання угоди про регіональне усебічне економічне партнерство: стратегічне значення 23

Гурова Д. Д.

Перспективи розвитку Китаю в епоху світової пандемії COVID-19 26

Yelenevska A. M.

Transformation of the Middle East policy of France at the beginning of the XXI century 29

Колісник В. П.

Курдська культура та традиції у сучасному світі 32

Макогончук Н. В.

Особливості комунікативної культури країн Азії 34

Матлай Л. С.

Республіка Корея в умовах пандемії COVID-19 37

Менкеуліці

Розвиток торговельно-економічних відносин між КНР і Казахстаном в XXI ст. 39

Михтуненко В. В.

Близькосхідний регіон в планах антигітлерівської коаліції в роки Другої світової війни 43

Мороз Р. Д. Всеохоплююче регіональне економічне партнерство через призму американо-китайського протистояння	47
Мудрієвська І. І. Реформи в Королівстві Саудівська Аравія в рамках програми «Бачення 2030»	50
Оліїнук О. М. China principal concepts of foreign policy in the 21 st	54
Подшибякін Д. В. М'янма: китайський шлях до Індійського океану	60
Саган Г. В. Відродження української діаспори в Туреччині на початку ХХІ ст.	63
Сардак С. Е., Попович В. А. Розвиток туристичних дестинацій Південно-Східної Азії.....	68
Севрюк В. С., Шутова А. О. Інтеграція репатріантів із пострадянського простору в політичну систему Ізраїлю в 1990-х роках	71
Трофимченко А. Л. Впровадження освітніх реформ в Японії у 1920-1950 роки	74
Фалько С. А. Воєнна модернізація на сході в ХІХ – поч. ХХ ст.: проблеми створення офіцерського корпусу	78
Філь Ю. С. Українсько-індійські відносини у 2020 році	81
Ціватий В. Г. Дипломатія і зовнішня політика Японії в умовах поліцентричного світоустрою ХХІ століття: інституціональний і діаспоральний аспекти.....	85
Черниш Н. О. Скільки тисячоліть китайській літературі	89
Ямпольська Л. М. Військово-політична діяльність Пешмерга у курдсько-іракському конфлікті другої половини ХХ – початку ХХІ ст.....	93

НАПРЯМ 8. СХІДНІ МОТИВИ В УКРАЇНСЬКОМУ І ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ

Аністратенко Л. С.

Семантичні особливості японської літературознавчої термінології 98

Бокшань Г. І.

Орієнтальні мотиви у збірці Галини Пагутяк

«Мій Близький і Далекий Схід»..... 101

Ващенко Ю. А.

«Покора» М. Уельбека: проблема ісламізації Європи

в параметрах університетського роману 103

Величко М. П.

Арабо-іспанська література крізь призму

наукового бачення А. Кримського 107

Вісич О. А.

Архітектурний код Криму в українській літературі..... 109

Галицька О. Б.

Пошук транскультурної ідентичності в творчості

німецькомовних письменників турецького походження 111

Гандзюк О. М.

Специфіка часток у романі

Агатангела Кримського «Андрій Лаговський»..... 113

Гусева Е. И.

Шелк как символ ориентализма и художественная деталь

английской романтической поэзии 117

Доній В. С.

Постколоніальна теорія Е. Саїда та її відображення

в українському літературознавстві 119

Кобзей Н. В.

Психологізм в оповіданні Ервіна Умерова «Самотність»..... 123

Корженівська В. С.

Роксолана: чи варта вона окремої сторінки

в шкільних підручниках історії України? 124

Корольова В. В. Вербалізація інформаційного ядра концепту «Китай» в українській літературі	127
Кочерга Г. В. Українська мова в євразійському просторі.....	129
Кретов П. В., Кретова О. І. Експлікації орієнталізму в сучасній українській літературі: маскульт і філософія.....	134
Кушнірова Т. В. Мотиви Сходу – Заходу у романі «Не відпускай мене» Кадзуо Ішігуро.....	138
Назаренко Н. І. Схід і Захід в романі С. Рушді «Флорентійська чарівниця».....	142
Накашидзе І. С. Жанри хокку й танка у творчості Яра Славутича.....	144
Палий Е. В. Воплощення восточних мотивов в збірникі стихотворений Валерія Брюсова «Сны человечества».....	146
Пономаренко А. Є. Східні мотиви в романі М. Ондатже «Англійський пацієнт»	150
Пшеничная М. С. Синтез літературних традицій Запада и Востока в поэтическом збірникі «Немного больше, чем пустое» А. Георгаллидиса	151
Рахно К. Ю. Українська казка про найвірнішого друга та її іранські паралелі.....	154
Регешук Т. М. Сучасна китайська література: українські переклади	158
Сенчило-Татліліоглу Н. О. Образ Бахчисарая в оповіданні Михайла Коцюбинського «Під мінаретами»	161
Смольницька О. О. Одна з газелей Газаї в українському сходознавстві: перекладознавчий і компаративний аспекти.....	164

Смольницька О. О.

Відгомони класичної китайської поезії та філософії чань-буддизму
у ліриці української китаїстки Ярослави Шекери 169

Стовба А. С.

Мотив расчлененного тела
в романе Салмана Рушди «Дети полуночи» 174

Цюп'як І. К.

Еволюція художнього портрета
у романі «Чаликушу» Решата Нурі Гюнтекіна 178

Шелестіна М. Є.

Іван Франко та його сходознавчі дослідження у науковому рефераті
«До питання про перекази про Магомета у слов'ян» 180

**НАПРЯМ 9. СХОДОЗНАВСТВО
У СУЧАСНОМУ МЕДІАПРОСТОРІ**

Hotopp-Riecke Mieste

Almanya'daki çapraz medya projelerinin temel aracı olarak Türkoloji 183

Анісімов А. М.

Методологія зображення війни в сучасному ліванському коміксі 186

Броварець Т. М.

Онлайн-дискусія про «китайські» сюжети
на українських епіграфічних рушниках 189

Волик Н. Ю.

Сленгові вирази у сучасному китайськомовному Інтернет-просторі 193

Горбачук В. М., Сулейманов С.-Б., Батіг Л. О.

Еволюція мовного середовища в цифрову еру,
його розробка та застосування 195

Городецька В. А., Малюга Н. М.

Комунікативний аспект навчання української мови
як іноземної (туркменсько-український діалог) 200

Ковальчук І. М., Ковальчук І. М.

Турецькі серіали як енциклопедія культури 204

Переверзева А. В., Волков В. П.

Особливості ділової комунікації в Китаї 207

Semenist I. V., Makhachashvili R. K. Digital communication and information communication tools for final qualification assessment in Oriental languages programs.....	208
Стоєцький О. С. Газета «Аль-Ахрам» – арабомовна онлайн-версія в сучасному інформаційному середовищі	211
Turmys O. V. Digital media and modern Chinese society	213
Юксель Г. З. Нормативно-правові акти щодо окупації Криму як основа діяльності українських ЗМІ.....	216
НАПРЯМ 10. КРУГЛИЙ СТІЛ: КРИМ-КРИМСЬКИЙ-КРИМСЬКЕ	
Колега Ю. Р. «Кутадгу Білік» в оцінці Агатангела Кримського	222
Купчик О. Р. Відновлення та розвиток сходознавства в Київському університеті імені Тараса Шевченка (1991-2001 рр.).....	224
Переломова О. С. Агатангел Кримський в українському науковому і культурному дискурсі	228
Шульга О. О. Внесок Агатангела Кримського в розвиток українського мовознавства	231
НАПРЯМ 11. КРУГЛИЙ СТІЛ: СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ СХІДНИХ МОВ ТА ЛІТЕРАТУРИ	
Киричук-Хассан Саїд Хассан У. І. До питання застосування аудіовізуального методу навчання при вивченні турецької мови як іноземної	235
Насмінчук Г. Й. Методика вивчення літератури народів Сходу у співвіднесенні з українськими аналогами.....	238

НАПРЯМ 7. СУЧАСНИЙ СХІД

Арнаут Н. О.

студентка II курсу магістратури

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

КРИЗА В ЯПОНСЬКО-КИТАЙСЬКИХ ВІДНОСИНАХ 2013 РОКУ

Сучасні японсько-китайські політичні відносини залишаються досить складними, не зважаючи на тісні торгівельно-економічні зв'язки і плідне співробітництво в інших сферах. Така ситуація у першу чергу пов'язана з трактуванням китайською стороною спільного історичного минулого і територіальними суперечками в Східно-Китайському морі за острови Сенкаку (китайською Дяюнтай). Черговий конфлікт в китайсько-японських відносинах через острови Сенкаку мав місце у 2013 р. Він призвів до суттєвого погіршення двосторонніх відносин і подальшого зміцнення оборонного альянсу Японії з США.

Острови Сенкаку, які вважаються спірною територією, були передані Японії Сполученими Штатами разом з о.Окінава. Китайський уряд прореагував на це протестом, що острови Сенкаку належать Китаю, який першим їх приєднав. Японська сторона з цим не погодилась. Дійти згоди сторонам не вдалося, оскільки ці острови були не заселені, тож відповіді на питання, яка держава приєднала їх першою було важко [4, с. 135].

У 2012 році губернатор Токіо Ішіхара Шінтаро викупив острови Сенкаку у приватних власників, що означало їх націоналізацію. Це призвело до загострення конфлікту. Проте між націоналізацією, про яку було заявлено у квітні і погіршенням відносин у серпні пройшов деякий час. Ключовою подією вважають конференцію у Бейдайхе, на якій колишній голова КНР Цзян Цземінь виступив з критикою політики Ху Цзіньтао стосовно Японії [2, с. 28–29].

Японський уряд турбувало, що Китай не розкривав інформацію про закупівлю зброї і місцезнаходження основних підрозділів збройних сил. Незважаючи на те, що з 1998 р. Китай оприлюднював інформацію з питань оборони, вона залишалася неповною [1, с. 32]. Крім того, занепокоєння японського уряду викликало нарощування Китаєм потенціалу для ведення військових дій на віддалених морських територіях і збільшення військових навчань біля територіальних вод Японії. У цьому в Японії вбачали порушення міжнародних норм і загрозу своїй безпеці [1, с. 39].

У Китаї домінувала думка, що Японія не щиро розкаялась за агресію 1930-1940-х рр. Про це, на думку китайських лідерів, свідчили візити японських політиків до храму Ясукуні. Японію критикували за нарощування військової сили і зміцнення військово-політичного союзу з США, який вважали засобом «стримування Китаю». Проте економічне співробітництво і культурні обміни залишалися в силі. Пекін і Токіо намагалися не загострювати конфлікт, хоч збройні інциденти навколо островів Сенкаку час від часу траплялися [6, с. 83].

Купівля Японією островів Сенкаку викликала обурення у Китаї і спровокувала антияпонські протести, які спалахнули у різних містах. Усі вони були направлені на те, щоб виразити невдоволення діями японського уряду. Аби уникнути можливих пошкоджень, японські ресторани і магазини закривалися, їх власники залишали повідомлення, що ними управляють китайці [3].

У грудні 2012 р. на виборах в Японії перемогла Ліберально-демократична Партія, яка прагнула до зміцнення відносин з США. У «Білій книзі самооборони Японії» за 2013 рік Китай розглядався як держава, яка прагнула змінити статус-кво за допомогою сили, використовуючи як аргументи власні твердження, які не відповідали міжнародному праву [1, с. 30]. Було відмічено, що останнім часом збільшилася кількість вильотів по тривозі через діяльність китайських збройних сил. Порівняно з 2011 р., коли було оголошено про викуп островів, такі випадки почастішали на 51%, з 156 до 306 вильотів. Ця цифра зростала за останні 10 років, що відображало збільшення активності Китаю у Східно-Китайському морі [1, с. 176].

У 2013 р. Японія підписала угоду з США, яка посилила її роль у двосторонньому альянсі безпеки. Новий японський уряд збільшив витрати на оборону [5, с. 364]. Змінилися пріоритети військової політики Японії. Якщо раніше значна кількість військових підрозділів знаходились на острові Хоккайдо, то тепер вони переводились у південні регіони, ближче до островів Сенкаку. З 2013 р. Японія почала проводити регулярні навчання, спрямовані на захист «віддалених островів». У виступах політиків і у «Білій книзі самооборони» акцентується на пріоритетності відносин з США [6, с. 84-85].

Отже, територіальні суперечки між Китаєм і Японією за острови Сенкаку існували з 1970-х рр. Конфлікти виникали час від часу, проте досягли критичної точки у 2012 р., коли ці острови були викуплені губернатором Токіо у приватного власника. Це призвело до анти-японських виступів у різних містах Китаю під націоналістичними гаслами. З цього часу кількість вильотів військових літаків Японії по тривозі збільшилась. Китайські кораблі й літаки почали частіше

заходити на японську територію. Це спонукало Японію зміцнити союз із США і збільшити витрати на оборону.

Список використаних джерел:

1. Defense of Japan 2013. *Ministry of Defense*. URL: https://www.mod.go.jp/e/publ/w_paper/2013.html (дата звернення: 08.11.20).
2. Hiroki Takeuchi. Sino-Japanese relations: power, interdependence, and domestic politics. *International Relations of the Asia-Pacific*, Volume 14. Issue 1. January 2014. Pages 7–32.
3. Thousands protest against Japan. *Global Times*. URL: <https://www.globaltimes.cn/content/733487.shtml> (дата звернення: 14.11.20).
4. Бернацький С.В. Проблема островів Сенкаку (Дяюйдао) та експансіоністські прояви у зовнішній політиці Китаю. *Наукові праці. Історія*. Випуск 215. 2014. Том 227. С. 148.
5. Городня Н.Д. Східна Азія у зовнішній політиці США (1989–2013 рр.): монографія/Н.Д.Городня. К.:»Прінт-Сервіс«. 2014. С. 528.
6. Панов А.Н., Нелидов В.В. Внешняя политика Японии в контексте военно-политической обстановки в Северо-Восточной Азии. *Японские исследования*. 2018. № 4. С. 78–91.

Батенко Г. В.

*кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри історії, археології та методики викладання
Херсонського державного університету
м. Херсон, Україна*

ПАЛЕСТИНА В МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ ПІСЛЯ І СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Результатом перемоги у I Світовій війні став розпад колоніальних імперій, що володіли територіями, які перевищували в рази їх власний розмір. Версальський мирний договір 28 червня 1919 року об'єднав бажання країн-переможниць та Німеччини закріпити факт перемир'я, що було підписано 21 жовтня 1919 року після припинення бойових дій. Подальша доля Османської імперії вирішувалася Севрським мирним договором 10 серпня 1920 року, який вимагав від переможеної Туреччини передати її арабські території новим захисникам інтересів їх